

"med Helligånden og med kraft," og "gik omkring og gjorde godt." Apg.10,38. I Nazarets synagoge sagde han: "Herrens Ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed, for at udråbe et nådeår fra Herren." Lukas 4,18. 19. Dette var det arbejde Han hvervede Sine disciple at gøre. "I er verdens lys", sagde Han. "Lad jeres lys skinne for menneskene, så de kan se jeres gode gerninger, og ære jeres Fader som er i himlene." Mattæus 5,14. 16.

Dette er det arbejde som profeten Esajas beskriver når han siger: "Ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne. Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden, og dit sår skal hurtigt læges; din retfærdighed går i spidsen for dig, og Herrens herlighed er bag dig." Esajas 58,7.8.

Således skal Guds herlighed skinne ud i det åndelige mørke, igennem Hans kirke, og opløfte de nedbøjede og trøste dem der knurrer.

Alle omkring os hører gråden fra en verdens sorg. Overalt er der trængende og fortvivlede. Det er op til os at afhjælpe og blødgøre livets vanskeligheder og ulykker.

Praktisk arbejde vil have langt mere effekt end blot prædikener. Vi skal give de sultne mad, klæde de nøgne, og give den hjemløse ly. Og vi kaldes til at gøre mere end dette. Sjælens behov, hvor kun Kristi kærlighed kan dække. Hvis Kristus bliver i os, vil vore hjerter fyldes af guddommelig sympati. De beseglede kilder af Kristuslignende kærlighed vil få brudt seglet.

Gud kalder ikke kun på vore gaver til trængende, men på vore glade ansigter, vor håbefulde ord, vort venlige klap på skulderen. Da Kristus helbredte den syge, lagde han Sine hænder på dem. Således kommer vi i berøring med dem, som vi prøver at hjælpe.

Der er mange hvor håbet er væk hos. Bring solskinet tilbage til dem. Mange har mistet deres mod. Sig glade ord til dem. Bed for dem. Der er dem, som behøver livets brød. Læs Guds ord for dem. Mange har en sjæls sygdom, som ingen jordisk balsam kan nå eller læge kan helbrede. Bed for disse sjæle, bring dem til Jesus. Fortæl dem, at der er en balsam i Gilead og en Læge er der.

Lys er en velsignelse, universel velsignelse, der udgyder sine rigdomme i en utaknemmelig, uhellig og demoraliseret verden. Sådan er det med lyset fra Retfærdighedens Sol. Hele jorden, som er indpakket i synd, sorg og smerte, vil oplyses med kundskaben om Guds kærlighed. Lyset der skinner fra himlens trone udelukker ikke nogen sekt, rang, eller folkeklasse.

Håbets og nådens budskab skal føres ud til jordens ender. Enhver som vil, kan række ud og gribe fat i Guds styrke og få fred med Ham, og han vil få fred. Hedninge skal ikke længere indhylles i midnattens mørke. Tungsinde forsvinder af Retfærdighedens Sols klare stråler. Helvedets kræfter er blevet overvundet.

kunne bestrides. Men det var ikke det bevis som var ønsket. Præsterne og ældste var ivrige efter at Jesus skulle proklamere Sig selv som Messias, så de kunne misbruge Hans ord og oprøre folket imod Ham. De ønskede at ødelægge Hans indflydelse og lægge Ham i døden.

Jesus vidste at hvis de ikke kunne genkende Gud i Ham eller se beviserne for Hans guddommelige karakter i Ham, ville de ikke tro Hans eget vidnesbyrd, at Han var Kristus. I hans svar undgår Han det spørgsmål de håber at få igennem, og vender fordømmelsen mod dem selv. "Jeg vil også spørge jer om en ting, og hvis I svarer Mig, så vil jeg også sige jer, med hvilken ret jeg gør dette. Johannes' dåb, hvor var den fra? Fra himlen eller fra mennesker?"

Præsterne og rådsherrerne blev forvirrede. "De drøftede det med hinanden: Hvis vi siger: Fra himlen! vil Han spørge os: Hvorfor troede I ham da ikke? Men hvis vi siger: Fra mennesker! må vi frygte for skaren, for alle mener, at Johannes er en profet. Og de svarede Jesus: 'Vi ved det ikke.' Da sagde Han til dem: 'Så siger Jeg her heller ikke jer, med hvilken ret Jeg gør dette.'"

"Vi ved det ikke." Dette svar var falsk. Men præsterne så den position de var i, og sagde imod for at dække over sig selv. Johannes Døber frembar vidner over for Ham, hvis autoritet de nu betvivlede. De pegede på ham og sagde: "Se Guds Lam, som bærer verdens synd bort." Johannes 1,29. Han havde døbt Ham, og efter dåben, da Kristus bad, åbnede himlene sig, og Guds Ånd kom som en due og hvilede over Ham, medens en røst fra himlen, kunne høres sige: "Dette er Min Søn den elskede, i hvem jeg har velbehag." Mattæus 3,17.

Da præsterne og lederne huskede hvordan Johannes gentog profetierne om Messias, huskede hvordan Jesus blev døbt, turde de ikke sige at Johannes dåb var fra himlen. Hvis de anerkende Johannes som en profet, sådan som de troede han var, hvordan kunne de så fornægte hans vidnesbyrd om at Jesus fra Nazaret var Guds Søn? Og de kunne ikke sige at Johannes Døber fra menneskene, på grund af folket, som troede Johannes var en profet. Så de sagde: "Det kan vi ikke sige dig."

Så gav Kristus lignelsen om faderen og de to sønner. Da faderen gik til den første søn og sagde: "Min søn, gå ud og arbejd i vingården i dag". Da svarede sønnen med det samme: "Nej, jeg vil ikke!" Han nægtede at adlyde, og hengav sig til onde veje og kammerater. Men derefter angrede han, og adlød kaldet.

Faderen gik til den anden søn, med samme befaling: "Gå ud og arbejd i vingården i dag." Denne søn svarede: "Ja, herre!" men gik ikke ud.

I denne lignelse repræsenterer faderen Gud, vingården er menigheden. De sønner repræsenterer to klasser mennesker. Sønnen, der nægtede at adlyde befalingen, siger: "Nej, jeg vil ikke!" repræsenterer dem der lever i åbenlys overtrædelse, som ikke bekender fromhed, som åbenlyst nægter at komme under betvingelsens og lydighedens åg, som Guds lov pålægger. Men mange af disse angrer senere og adlyder Guds kald. Da evangeliet kom til dem i Johannes Døbers budskab, "Omvend jer, for himmeriget er nær," de angrede, og bekendte deres synder. (Mattæus 3,2)

Ved sønnen som sagde "Ja, herre!," og ikke gik ud, blev farisæernes karakter åbenbaret. Ligesom denne søn, var de jødiske ledere forhærdede og selvtilstrækkelige. Det jødiske folks religiøse liv, var blevet et påskud. Da loven blev proklameret på Sinajs bjerg ved Guds røst, havde hele folket forpligtet sig til at adlyde. De sagde, "Ja, herre!," men de gik ikke ud. Da Kristus kom i person for at sætte lovens principper frem for dem, forkastede de Ham. Kristus havde givet de jødiske ledere, for Sin tid, masser af beviser på Hans autoritet og guddommelige kraft, men selvom de blev overbevist, ville de ikke acceptere beviset. Kristus viste dem at de fortsatte med at ikke tro, fordi de ikke havde den ånd der leder til lydighed. Han erklærede for dem: "I har sat Guds ord ud af kraft af hensyn til jeres overlevering. . . . forgæves dyrker de Mig, for det, de lærer, er menneskebud." Mattæus 15,6. 9.

I gruppen over for Kristus, stod der skriftkloge og farisæerere, præster og ledere, og efter at have givet lignelsen om de to sønner, henvendte Kristus sig til Sine tilhørere og spurgte: "Hvem af de to gjorde deres fars vilje?" I det de glemte sig selv, svarede farisæerne: "Den første." Dette sagde de, uden at indrømme at de afsagde dom over sig selv. Så fald dommen over Kristi læber: "Sandelig siger jeg jer: Tolderne og skøger skal gå ind i Guds rige før jer. For Johannes kom til jer og lærte jer vejen til retfærdighed, og I troede ham ikke, men toderne og skøger troede ham. Og skønt I så det, angrede I heller ikke bagefter og troede ham."

Johannes Døber kom og forkyndte sandheden, og syndere blev overbeviste og omvendte ved hans forkyndelse. De som ville komme i himmeriget før dem, disse modstod den alvorlige advarsel mod selvretfærdighed. Tolderne og skøgerne var uvidne, men disse lærte mænd kendte sandhedens vej. De nægtede at vandre på den sti, som fører til Guds paradis. Den sandhed som burde have smagt af liv for dem, blev til en smag af død. Åbenlyse syndere, som væmmes ved sig selv, havde fået dåb af Johannes hænder; men disse lærere var hyklere. Deres egne hårdnakkede hjerter, var til hinder for at modtage sandheden. De modsatte sig Guds Ånds overbevisning. De nægtede lydighed mod Guds bud.

Kristus sagde til dem: I kan ikke komme ind i himmeriget; men Han viste at det som forhindrede dem i at komme ind, var deres egen frembringelse. Døren var stadig åben for disse jødiske ledere; indbydelsen blev stadig rakt frem. Kristus længes efter at se dem blive overbevist og omvendt.

Israels præster og ældste tilbragte deres liv med religiøse ceremonier, som de betragtede som for hellig til at komme i forbindelse med verdslige forretning. Derfor blev det formodet at deres liv var helt religiøse. Men de udførte deres ceremonier så andre mennesker kunne se dem, så verden kunne anse dem som fromme og gudfrygtige. Selvom de bekender at adlyde sandheden, nægter de at være lydige mod Gud. De var ikke den sandhedens gørere, som de bekendte at være.

Kristus erklærede at Johannes Døber var en af de største af profeterne, og han viste Sine tilhørere at de fik beviser nok for at Johannes var budbringer fra Gud. Forkynderens ord i ørknen var kraftfulde. Han frembar sit budskab uforfærdet, dadlede præsternes og ledernes synder, og indskærpede himmerigets gerninger

Således skal Kristi efterfølgere sprede lys ud i verdens mørke. Gennem Helligånden, er Guds ord et lys, som bliver en forvandlende kraft i hans liv, der modtager lyset. Ved at implantere Hans ords principper i deres hjerter, udvikler Helligånden Guds egenskaber i mennesket. Hans herligheds lys – hans karakter – skal skinne ud hos Hans efterfølgere. Således skal de forherlige Gud, oplyse vejen til Brudgommens hjem, til Guds stad, til Lammets bryllupsmåltid.

Brudgommens ankomst var ved midnatsstide – den mørkeste time. Således vil Kristi komme finde sted i den mørkeste periode af jordens historie. Noas og Lots dage skildrede verdens tilstand lige før Menneskesønnens komme. Skrifterne pegede frem til den tid hvor Satan vil arbejde med al magt og "al uretfærdighedens bedrag." 2 Tessaloniker 2,10. Hans arbejde åbenbares tydeligt ved at det bliver hurtigt mørkt, masser af vildfarelser, kætterier og bedrag i de sidste dage. Satan tager ikke kun verden til fange, men hans bedrag gennemsyrrer de bekendende menigheder af vor Herre Jesus Kristus. Det store frafald vil udvikles i ligeså dybt mørke om midnatten er, ikke til at trænge igennem som en sæk hår. For Guds folk vil det være en prøvelsens nat, en nat i gråd, en nat med forfølgelse for sandhedens skyld. Men ud af den mørke nat vil Guds lys skinne.

Han får "lys til at skinne ud i mørket." 2 Korinter 4,6. Da "Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet," "Guds Ånd svævede over vandene. Gud sagde: "Der skal være lys!" Og der blev lys." 1 Mosebog 1,2. 3. Således udgik Guds Ord i det åndelige mørkes nat: "Lad der blive lys." Til sine folk siger Han: "Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet Herrens herlighed er brudt frem over dig." Esajas 60,1.

"For se," siger skriften, "mørket dækker jorden, mulmet dækker folkene; men over dig bryder Herren frem, hans herlighed viser sig over dig." Esajas 60,2.

Det er Guds mishags mørke der omgiver verden. Mennesker mister kendskabet til Hans karakter. Den misforstås og mistolkes. I denne tid skal et budskab proklameres, et budskab der oplyses i sin indflydelse og frelser med sin kraft. Hans karakter skal gøres kendt. Hans herlighedslys skal spredes ud i verdens mørke; Hans goheds, barmhjertigheds og sandheds lys

Dette er det arbejde profeten Esajas ridser op, med ordene: "Jerusalems budbringer, råb uden frygt! Sig til Judas byer: Her kommer jeres Gud! Gud Herren kommer i styrke, han hersker med sin arm. Hans løn er med ham, hans fortjeneste går foran ham." Esajas 40,9. 10.

De som venter på Brudgommens komme skal sige til folket: "Se din Gud." De sidste nådige stråler af lys, sidste nådesbudskaber skal gives til verden, og en åbenbaring af Hans kærlige karakter. Guds børn skal manifestere Hans herlighed. I deres eget liv og karakter skal de åbenbare hvad Guds nåde har gjort for dem.

Lyset fra Retfærdighedens Sol, skal skinne ud i gode gerninger – sandhedens ord og hellige gerninger.

Kristus, aflansens Faderens herlighed, kom til verden som dets lys. Han kom for at præsentere Gud for mennesker, og om Ham står der skrevet at han blev salvet